

bestyrelsen var. De henvendte sig saa paa Raadhuset og fik ogsaa Øje paa Valgbestyrelsen, men kom ganske vist ikke i Forbindelse med den, fordi de ikke turde eller ikke fandt det rigtigt at gaa ind i det Rum, hvor den var, men de fik dog at vide, hvor den var, og det fik de, til Trods for, at den havde forladt Tribunen, og nogen særlig Ulykke derved er, saa vidt jeg skønner, ikke sket. At Opraabet af de 56 Vælgere ikke fandt Sted fra Valgtribunen, men fra Raadhustrappen, er maaske heller ikke ganske korrekt, men heller ikke deri ser jeg dog nogen afgørende Indvending mod Valgets Godkendelse.

Hvis det alene havde været det, der havde været klaget over, vilde jeg for mit Vedkommende vist ikke have gjort Indstillingen om at udsætte Godkendelsen, thi det maa jo erindres, hvad der er oplyst før, at Valgtribunen laa lige ved Siden af Raadhuset, og kun ganske faa Skridt fra Trappen, og det maa erindres, som det ærede Medlem ogsaa oplyste, at Valgbestyrelsens Formand, forinden han paa-begyndte Opraabet fra Raadhustrappen, selv fra Tribunen havde sagt, at Opraabet vilde ske fra Raadhustrappen. At Folk, der stode ved Tribunen og ventede paa at blive raabt op, ikke skulde have været opmærksomme paa, at Opraabet skete fra Raadhustrappen, er dog en Tanke, der ligger noget fjernt. I de to Omstændigheder ser jeg ikke nogen væsentlig Anke mod Valget, i alt Fald har jeg ment at burde fremføre dette til den retfærdige Bedømmelse af Valgbestyrelsens Optræden ved denne Lejlighed. Sluttelig skal jeg blot gøre opmærksom paa, at naar det ærede Medlem omtalte, at det hele forelaa klart for os gennem de optagne Politirapporter, er han sikkert med mig enig i, at Politirapporter ere ikke en Form for afgivne Forklaringer, hvormed vi kunne nøjes. Det ærede Medlem bekræfter med et Nik, at deri er han enig med mig, og det har ogsaa altid været hævdet fra dette Tings Side, at vi maa have virkelige Forhør. Det er det, vi ikke have, og derfor kunne vi, hvilket Indhold Rapporterne end have, ikke lade os nøje dermed, men vi maa udbede os Sagen gjort til Genstand for virkelige Forhør, og, som jeg før sagde, er det ønskeligt, at dette Forhør ikke indskrænkes til de Personer, der have afgivet Forklaring til Rapporten. Der vil sikkert være adskillige andre, som kunne give os Oplysning om, hvad der er passeret, end netop dem. Den Scene, hvor 7—8 Mænd

staa i Døren, hvor Valgbestyrelsen sidder indenfor, og hvor Christensen henleder Valgbestyrelsens Opmærksomhed paa, at de ere der, maa der have været mange andre Vidner til end netop disse, og det vilde ligge nær ogsaa at faa dem afhørt. Jeg skal heller ikke lægge Skjul paa, at jeg ogsaa finder, at der kunde være Grund til at spørge de 12, der manglede, om de muligvis have staaet ved Tribunen paa en saadan Side, at de ikke have hørt eller ikke have kunnet høre Formandens Meddelelse fra Tribunen om, at Opraabet vilde ske fra Raadhustrappen. Skal der alligevel være Forhør, er der al Anledning til at tage det med. Jeg fastholder altsaa Udvalgets Indstilling.

Ingvar Jensen: Det er de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der have givet mig Anledning til at sige et Par Ord. Det ærede Medlem udtalte, at disse Folk derude havde deres Sager i en pæn Orden; de, som forlangte, at der skulde finde Afstemning Sted, havde altsaa alt i Orden, det var forberedt længe i Forvejen, og det var alt sammen saadan, som det skulde være. Men jeg siger lige det modsatte; den Sag var langt fra i nogen skøn Orden, og den var slet ikke i den Orden, hvori Socialdemokraterne ellers pleje at have deres Sager; naar de optræde paa slige Omraader, saa pleje de i Almindelighed at have deres Sager i Orden; men her vare deres Sager efter min Opfattelse i fuldstændig Uorden. Og naar der her er sket noget fra Valgbestyrelsens Side, som ikke er tilfredsstillende, saa have Socialdemokraterne netop givet Anledning dertil. Naar der staa i Valglovens § 36, at Begæring om Afstemning skal fremsættes af mindst 50 tilstedeværende Vælgere, og der saa straks efter, at det er blevet bekendt for de tilstedeværende, at der skal begæres Afstemning, for saa vidt det ønskes, melder sig 55 til Valgbestyrelsen, saa er det da ganske naturligt og ligger ganske nær — da Sagen er saa godt forberedt, og det i Forvejen er meddelt, at der skal finde Afstemning Sted — for Valgbestyrelsen at slutte: her have vi det Stemmetal, som vil komme frem med Hensyn til det Forlangende, som fremsættes, og der er ikke Rimelighed for, at der kommer flere siden. Hvad er Grunden til, at der saa kommer 3 bag efter og saa andre 7 siden hen? Kan det kaldes at have Sagerne i Orden, at de komme saadan klattende? De sidste komme